

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 2. jūnijā
(OR. en)

10136/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0170(NLE)

JUSTCIV 81
JAI 772
FREMP 174

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsēkretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 1. jūnijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsēkretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 281 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES LĒMUMS, ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs kļūt vai turpināt būt par 2000. gada 13. janvāra Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību līgumslēdzējām pusēm

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 281 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 281 *final*

Briselē, 31.5.2023.
COM(2023) 281 final

2023/0170 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs kļūt vai turpināt būt par
2000. gada 13. janvāra Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību
līgumslēdzējām pusēm**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

ES mērķis ir izveidot, uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās, tiesu iestāžu pieejamība un pamattiesību pilnīga ievērošana.

Šim mērķim būtu jāietver arī tādu pieaugušo personu pārrobežu aizsardzība, kuras savu personīgo spēju vājuma vai nepietiekamības dēļ nespēj aizsargāt savas intereses (tālāk tekstā "pieaugušie"). Pieaugušais ir persona, kas ir sasniegusi 18 gadu vecumu.

Iepriekš minētajā situācijā esošo pieaugušo skaits ES pieaug, jo sabiedrība noveco un ar vecumu saistītās slimības šajā kontekstā kļūst aizvien izplatītākas, kā arī pieaug personu ar invaliditāti skaits. Atkarībā no šo personu dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem tām var piemērot aizsardzības pasākumus, ko nosaka tiesa vai administratīva iestāde, vai arī tās var atbalstīt trešā persona, ko tās iepriekš (piešķirot pārstāvības pilnvaras) ir izraudzījušās savu interešu pārvaldības nodrošināšanai.

Pieaugušajiem var būt nepieciešams pārvaldīt savus aktīvus vai nekustamo īpašumu, kas atrodas citā valstī, saņemt neatliekamo vai plānveida medicīnisko aprūpi ārvalstīs vai dažādu iemeslu dēļ pārcelties uz citu valsti.

Šajās pārrobežu situācijās pieaugušie saskaras ar sarežģītajiem un dažkārt pretrunīgajiem dalībvalstu noteikumiem. Tas attiecas uz lēmumu pieņemšanu par to, kurai tiesai vai citai iestādei, kas ir kompetenta noteikt aizsardzības pasākumus, ir jurisdikcija, kuri tiesību akti ir piemērojami viņu gadījumā un kā atzīt vai īstenot ārvalstīs pieņemtu lēmumu vai ārvalstīs noformētas pārstāvības pilnvaras. Tas rada situācijas, kurās pieaugušie, viņu ģimenes locekļi un viņu pārstāvji saskaras ar ievērojamu juridisko nenoteiktību attiecībā uz to, kādi noteikumi tiks piemēroti viņu gadījumā, un uz viņiem piemēroto procedūru un formalitāšu iznākumu. Lai nodrošinātu, ka viņu aizsardzība tiek garantēta arī pārrobežu situācijās vai ka viņi var izmantot savas tiesības ārvalstīs, viņiem nereti ir jāpārdzīvo ilgi un dārgi tiesas procesi. Dažos gadījumos viņu tiesības uz aizsardzību un pārstāvību uzticētās pilnvaras galu galā neatzīst ne tiesas, ne arī citi ar tiesām nesaistīti dalībnieki, piemēram, bankas, medicīnas darbinieki vai nekustamā īpašuma aģenti.

2000. gada 13. janvārī Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences (*HCCH*), kas ir starpvaldību organizācija, kuras mērķis ir "darboties, lai pakāpeniski vienādotu starptautisko privāttiesību normas"¹, aizgādībā tika pieņemta Konvencija par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību (tālāk tekstā "*HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību"). Šī konvencija paredz visaptverošu noteikumu kopumu par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem un aizsardzības pasākumu atzīšanu un izpildes panākšanu, kā arī noteikumus par tiesību aktiem, kas piemērojami pārstāvības pilnvarām un kas nodrošina šādu pilnvaru spēkā esamību pārrobežu kontekstā. Ar to izveido arī mehānismus sadarbībai starp līgumslēdzēju valstu kompetentajām iestādēm un līgumslēdzēju valstu centrālajām iestādēm.

Šī konvencija tiek uzskatīta par starptautisko privāttiesību efektīvu un elastīgu instrumentu, kas darbojas paredzētajā nolūkā visas pasaules mērogā. Īpašās komisijas *HCCH* 2000. gada

¹ Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences [Statūtu](#) 1. pants.

konvencijas par pieaugušo aizsardzību praktiskās darbības jautājumos² nesen veiktā darba rezultātā speciālistiem drīz būs pieejami noderīgi instrumenti tās pareizai piemērošanai, piemēram, praktiska rokasgrāmata.

Tomēr patlaban tikai 12 ES dalībvalstis³ ir minētās konvencijas līgumslēdzējas puses. HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību ratifikācija visās dalībvalstīs un visu dalībvalstu pievienošanās tai jau ilgu laiku ir ES mērķis.-

Laikā kopš 2008. gada Eiropas Savienības Padome⁴, Eiropas Parlaments⁵ un Eiropas Komisija⁶ ir skaidri apstiprinājušas HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību. HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību plaša ratifikācija dalībvalstīs un citās valstīs ir būtisks tās efektīvas darbības priekšnosacījums. Parlaments ir aktīvi atbalstījis konvencijas ratifikāciju visās dalībvalstīs, kā arī iespējamu ES likumdošanas iniciatīvu HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību papildināšanai.

Komisija un HCCH 2018. gada 5.–8. decembrī sarīkoja kopīgu starptautisku konferenci, lai sekmētu HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību ratifikāciju un izskatītu iespējamās nepilnības, kuru risināšanai nepieciešama turpmāka rīcība⁷.

Čehijas, Francijas un Slovēnijas tieslietu ministrs 2021. gada 3. maijā rakstiski aicināja Komisiju paātrināt likumdošanas iniciatīvas sagatavošanas darbu.

2021. gada jūnijā tika pieņemti Padomes secinājumi⁸, kuros cita starpā dalībvalstis tika aicinātas pēc iespējas ātrāk ratificēt HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību,

² <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=884>.

³ Beļģija, Čehija, Vācija, Igaunija, Grieķija, Francija, Kipra, Latvija, Malta, Austrija, Portugāle un Somija.

⁴ Padome savos Secinājumos par neaizsargātu pieaugušo personu aizsardzību (14667/08 (*Press* 299), 2008. gada 24. oktobris) aicināja dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, “*pēc iespējas ātrāk uzsākt vai aktīvi turpināt (...) parakstīšanas un/vai ratifikācijas procedūras*” attiecībā uz HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību un aicināja dalībvalstis, “*kurās vēl notiek iekšējās konsultācijas [par HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību], pēc iespējas ātrāk tās pabeigt*”. Turklāt Eiropadome 2009. gadā pieņemtajos secinājumos “Stokholmas programma — atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā” pauda vēlmi, lai dalībvalstis “*pēc iespējas drīz*” pievienotos HCCH 2000. gada konvencijai par pieaugušo aizsardzību.

⁵ Skatīt Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju “Pieaugušo juridiskā aizsardzība: pārrobežu ietekme” (P6_TA(2008)0638) ar ieteikumiem Komisijai attiecībā uz pieaugušo juridisko aizsardzību: pārrobežu ietekme (2008/2123(INI)) (2010/C 45 E/13). Rezolūcijas 1.–4. punktā dalībvalstis tiek aicinātas ratificēt HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību, savukārt Komisijai tiek prasīts iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai stiprinātu dalībvalstu sadarbību, apkopot praktiskās problēmas un paraugpraksi saistībā ar HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību un izvērtēt visas Eiropas Kopienas iespējamo pievienošanās konvencijai. Jānorāda, ka Parlamenta 2008. gada rezolūcijā Komisija tika aicināta iesniegt priekšlikumu, “*tiklīdz ir gūta pietiekoša pieredze saistībā ar konvencijas darbību*”. Eiropas Parlaments 2017. gada 1. jūnijā pieņēma vēl vienu rezolūciju, aicinot dalībvalstis parakstīt un ratificēt HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību un veicināt pieaugušo pašnoteikšanos, valsts tiesībās ieviešot tiesību aktus par pilnvarām rīcībnespējas gadījumā.

⁶ Skatīt Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu Komitejai “Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem. Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns”, Brisele, 20.4.2010., COM(2010) 171 final. 2010. gada Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāna 13. punktā iedalā “Pamattiesību aizsardzības nodrošināšana / Mazaizsargātas grupas” ir minēts, ka Eiropas Savienības dalībvalstis kļūst par HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību līgumslēdzējām pusēm.

⁷ EK un HCCH kopīgā konference par neaizsargātu pieaugušo personu pārrobežu aizsardzību, Brisele, 2018. gada 5.–7. decembris, <https://www.hcch.net/en/news-archive/details/?varevent=654>.

savukārt Komisija tika mudināta apsvērt, vai ES būtu vajadzīgs tiesiskais regulējums, kura mērķis būtu atvieglot aizsardzības pasākumu apriti, un vajadzības gadījumā iesniegt tiesību aktu priekšlikumus.

Prezidentvalstis Portugāle, Francija un Čehija 2021. un 2022. gadā sarīkoja dažādus pasākumus, lai palielinātu informētību par šo jautājumu.

Neraugoties uz šiem pasākumiem, konvencijas ratifikācijas gaita joprojām ir pārāk lēna. Dažās dalībvalstīs ratifikācijas likumprojekts jau gadiem ilgi tiek izskatīts parlamentā vai arī valdība to nemaz nav iesniegusi, neraugoties uz to, ka sagatavošanas darbs ir noslēdzies. Citas dalībvalstis konvenciju daļēji piemēro praksē (jo īpaši noteikumus par jurisdikciju un piemērojamajiem tiesību aktiem), necenšoties to oficiāli ratificēt. Šādā nolūkā būtu jāieceļ centrālā iestāde, lai būtu iespējama līgumslēdzēju valstu efektīva sadarbība.

Nemot to vērā, Komisija ir nolēmusi ierosināt iniciatīvu, kuras mērķis ir atļaut tām dalībvalstīm, kas vēl nav konvencijas līgumslēdzējas puses, ratificēt konvenciju vai pievienoties tai. Atsauce uz šo iniciatīvu ir iekļauta Komisijas 2022. gada darba programmā: *“Mēs ierosināsim pasākumus [...], [lai] stiprinātu tiesu iestāžu sadarbību attiecībā uz neaizsargātu pieaugušo aizsardzību pārrobežu situācijās”*.

Tā kā HCCH 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību var parakstīt un ratificēt valstis, kas 1999. gada 2. oktobrī bija Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstis⁹ (Konvencijas 53. pants), konvencija būs jāparaksta un jāratificē šādām dalībvalstīm: Bulgārijai, Spānijai, Horvātijai, Ungārijai, Rumānijai, Slovēnijai, Slovākijai un Zviedrijai. Savukārt Īrijai, Itālijai, Luksemburgai, Nīderlandei un Polijai konvencija būs tikai jāratificē, jo tās to jau ir parakstījušas. Lietuvai būs jāpievienojas konvencijai, jo tā ir Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalsts kopš 2001. gada 23. oktobra.

• **Atbilstība šajā politikas jomā spēkā esošajiem noteikumiem**

Patlaban nav ES tiesību aktu par pieaugušo personu pārrobežu aizsardzību. Tomēr šis priekšlikums ir daļa no tiesību aktu kopuma, kurā ietilpst arī Komisijas priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem, aizsardzības pasākumu, publisku aktu un pārstāvības pilnvaru atzīšanu un izpildes panākšanu, kā arī sadarbību ar pieaugušo personu aizsardzību saistītās civillietās. Priekšlikums paredz dažu HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību noteikumu piemērošanu dalībvalstīs, kā arī papildu noteikumus, lai veicinātu vēl ciešāku ES iekšējo sadarbību šajā jomā.-

Šis priekšlikums attiecas uz HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību ratifikāciju tajās dalībvalstīs un uz to dalībvalstu pievienošanos šai konvencijai, kas vēl nav tās līgumslēdzējas puses. Šī konvencija ir vienīgais starptautiskais instruments, kas attiecas uz starptautisko privāttiesību jautājumiem saistībā ar pieaugušo personu pārrobežu aizsardzību.-

⁸ [Padomes secinājumi par neaizsargātu pieaugušo personu aizsardzību Eiropas Savienībā](#) (2021. gada 7. jūnijs).

⁹ 53. pants:

1. Konvencija ir atvērta parakstīšanai valstīm, kas bija Hāgas Starptautisko privāttiesību konferences dalībvalstis tās astoņpadsmitās sesijas laikā.
2. To ratificē, pieņem vai apstiprina, un ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentus deponē Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai, kas ir Konvencijas depozitārijs.

Abi priekšlikumi attiecas uz starptautiskajām privāttiesībām, kas Eiropas Savienībā ir labi attīstīta politikas joma. Kopš 2000. gada ES ir pieņēmusi virkni tiesību aktu par tiesu iestāžu sadarbību civilīetās ar pārrobežu ietekmi. Tomēr neviens no šiem tiesību aktiem nereglamentē personu tiesībspējas un rīcībspējas pārrobežu aspektus¹⁰ vai tādu pieaugušo personu aizsardzību, kuras “savu personīgo spēju vājuma vai nepietiekamības dēļ”¹¹ nespēj aizsargāt savas intereses.

Ierosinātā regula būtu piemērojama dalībvalstīs, savukārt *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību būtu jāpiemēro trešām valstīm, kas ir konvencijas līgumslēdzējas puses. Tā kā pieaugušajiem Eiropas Savienībā var būt attiecības gan ar dalībvalstīm, gan ar trešām valstīm (piemēram, īpašums vai personiskas saites), lai nodrošinātu pieaugušo personu aizsardzību starptautiskās situācijās, izšķiroša nozīme ir saskaņotam starptautisko privāttiesību regulējumam, kas piemērojams pieaugušo aizsardzībai gan ES teritorijā, gan trešās valstīs, kas ir konvencijas līgumslēdzējas puses.

Tādējādi abi priekšlikumi viens otru papildina, un tāpēc tie ir iesniegti kopā.

• **Saskaņotība ar citiem Savienības politikas virzieniem**

ES un tās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām (*UNCRPD*), kas kopš tās pieņemšanas 2006. gadā ir personu ar invaliditāti tiesību starptautiskais regulējums.

HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību 3. panta c) punktā ir ietverti noteikumi, ar kuriem, iespējams, tiek atbalstīta vai attaisnota lēmumu pieņemšana pieaugušās personas vietā (galvenokārt tāpēc, ka tiek izmantots termins “aizbildnība, aizgādība un līdzīgi tiesiski režīmi”). Ir radies jautājums, vai tādējādi varētu tikt veicināta vai atļauta tādu pasākumu atzīšana, ar kuriem paredz lēmumu pieņemšanu pieaugušo personu vietā, nevis atbalsta sniegšanu lēmumu pieņemšanā, un vai tas būtu pretrunā pieaugušo personu tiesībām uz autonomiju un līdztiesību.

HCCH 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību saskaņotība un papildināmība ar *UNCRPD* noteiktajām tiesībām ir vairākkārt atzīta, piemēram, secinājumos un ieteikumos (2. un 3. secinājums), kas pieņemti iepriekš minētajā EK un *HCCH* kopīgajā konferencē 2018. gadā¹².

HCCH 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību ir starptautisko privāttiesību instruments. Tā ir neitrāla attiecībā uz materiālajām tiesībām, neparedzot nekādus pasākumus šajā jomā, un tās preambulā par primārajiem apsvērumiem ir izvirzītas pieaugušās personas intereses, kā arī tās cieņas un autonomijas respektēšana. Atvieglējot pārrobežu sadarbību un novēršot juridiskos un praktiskos šķēršļus, tā veicina dažu svarīgu *UNCRPD* mērķu sasniegšanu. To vidū ir 12. pants par vienlīdzīgu tiesībspējas atzīšanu un 32. pants par starptautisko sadarbību, kuras nodrošināšanas nolūkā *HCCH* 2000. gada konvencijā par pieaugušo aizsardzību ir paredzēts izveidot centrālo iestāžu sistēmu.

Turklāt ne visi cilvēki ar invaliditāti ir uzskatāmi par pieaugušajiem, kuriem nepieciešama pārrobežu aizsardzība *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību nozīmē, šādas personas ir tikai tās, kuras nespēj aizsargāt savas personīgās vai finansiālās intereses. Un otrādi, ne visi pieaugušie ar vājām psihosociālajām spējām ir personas ar invaliditāti.

¹⁰ Vienīgais izņēmums ir noteikums par fizisku personu rīcībspēju saistībā ar pārrobežu līgumsaistībām civilīetās un komercīetās, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Regulas (EK) Nr. 593/2008 par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 13. pantā.

¹¹ *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību 1. panta 1. punkts.

¹² [88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf \(hcch.net\)](https://www.hcch.net/doc/88f10f24-81ad-42ac-842c-315025679d40.pdf).

Ir arī jāatgādina, ka *UNCRPD* komiteja savā 2015. gada ziņojumā par *UNCRPD* īstenošanu Eiropas Savienībā puda bažas par šķēršļiem, ar kuriem saskaras personas ar invaliditāti, pārceļoties no vienas dalībvalsts uz citu. Komiteja ieteica ES “nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu, ka visas personas ar invaliditāti un viņu ģimenes locekļi var vienlīdzīgi ar citiem izmantot savas tiesības uz pārvietošanās brīvību”¹³.

Īpašais referents personu ar invaliditāti tiesību jautājumos pasūtīja juridisku pētījumu¹⁴ un kopā ar neatkarīgo ekspertu vecāka gadagājuma cilvēku cilvēktiesību ievērošanas jautājumos sniedza ar to saistītu kopīgu paziņojumu¹⁵. Šajos dokumentos ir sniegta atbilde uz minēto jautājumu, secinot, ka *HCCH* 2000. gada konvencijā par pieaugušo aizsardzību ir paredzētas pietiekami plašas interpretācijas un praktisku uzlabojumu iespējas un ka to var grozīt, lai ņemtu vērā valstu tiesību aktu modernizāciju. Īpašais referents atgādina, ka *HCCH* 2000. gada konvencijā par pieaugušo aizsardzību ir ietverti noteikumi nolūkā novērst jebkādas pretrunas ar *UNCRPD* un ka abi instrumenti var viens otru papildināt un tiem tas būtu arī jādara. ES un visām tās dalībvalstīm sniegtās interpretācijas iespējas ir jāizmanto tā, lai nodrošinātu konvencijas ievērošanu.

Piemērojot *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību, līgumslēdzējām valstīm, kas ir arī *UNCRPD* puses, ir pienākums ievērot *UNCRPD* un tajā izklāstītos principus. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas iedibināto judikatūru starptautiskās konvencijas ir Savienības tiesību neatņemama sastāvdaļa, tāpēc to īstenošanai ir jāatbilst proporcionalitātes principam, kas ir Savienības tiesību vispārējais princips¹⁶.

Komisija 2021. gada martā pieņēma Personu ar invaliditāti tiesību stratēģiju 2021.–2030. gadam¹⁷. Tajā jo īpaši ir risināts jautājums par “tiesu iestāžu pieejamības, tiesiskās aizsardzības, brīvības un drošības uzlabošanu” personām ar invaliditāti. Lai sasniegtu šo mērķi, papildus citām iniciatīvām ir arī skaidri norādīts, ka “*Komisija sadarbosies ar dalībvalstīm, lai īstenotu 2000. gada Hāgas konvenciju par neaizsargātu pilngadīgo starptautisko aizsardzību saskaņā ar UNCRPD, tostarp veicot pētījumu par neaizsargātu pilngadīgo aizsardzību pārrobežu situācijās, jo īpaši attiecībā uz personām ar intelektuālās attīstības traucējumiem, un lai pavērtu ceļu tās ratifikācijai visās dalībvalstīs*”¹⁸.

Komisijas juridiskais pētījums tika veikts 2021. gadā¹⁹, un tajā tika secināts arī tas, ka, ja visas dalībvalstis ratificētu *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību, tiktu atrisinātas dažas no problēmām, kas saistītas ar būtiskajām nepilnībām un pretrunām pieaugušo personu pārrobežu aizsardzībā.

¹³ Noslēguma apsvērumi par Eiropas Savienības sākotnējo ziņojumu: Personu ar invaliditāti tiesību komiteja (2015), komitejas sagatavots projekts.

¹⁴ Pētījums [*Interpreting the 2000 Hague Convention on the International Protection of Adults Consistently with the UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities \(CRPD\)*](#) (Hāgas 2000. gada Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību interpretēšana saskaņoti ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (*CRPD*)).

¹⁵ [*Īpašā referenta personu ar invaliditāti tiesību jautājumos Gerard Quinn un neatkarīgās ekspertes vecāka gadagājuma cilvēku cilvēktiesību ievērošanas jautājumos Claudia Mahler kopīgais paziņojums. Reflections on the Hague Convention \(2000\) on the International Protection of Adults*](#) (Pārdomas par Hāgas 2000. gada Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību), 2021. gada 8. jūlijs.

¹⁶ Skatīt, piemēram, 2021. gada 9. novembra rīkojumu lietā C-255/20 *Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle Dogane di Gaeta / Punto Nautica Srl*, 33. punkts, ECLI:EU:C:2021:926.

¹⁷ [*Personu ar invaliditāti tiesību stratēģija 2021.–2030. gadam*](#).

¹⁸ Skatīt stratēģijas 5.1. punktu.

¹⁹ [*Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the Union*](#) (Pētījums par neaizsargātu pieaugušo personu pārrobežu juridisko aizsardzību Savienībā), Savienības Publikāciju birojs (europa.eu).

Kad Padome būs pieņēmusi šo lēmumu, *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību kļūs par daļu no Savienības tiesībām. Tādējādi Eiropas Savienības Tiesa to varēs interpretēt, ņemot vērā gan ES vispārējos principus — nodrošināt personu brīvu pārvietošanos, tiesu iestāžu pieejamību un pamattiesību pilnīgu ievērošanu —, gan *UNCRPD*.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šis priekšlikums attiecas uz atļauju dažām dalībvalstīm ratificēt starptautisku konvenciju vai pievienoties tai ES interesēs. Tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās reglamentē LESD 81. pants, kas attiecīgi ir juridiskais pamats ES kompetencei šajā jomā. Tāpēc piemērojamais juridiskais pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 6. punkts kopā ar materiālo juridisko pamatu, proti, LESD 81. panta 2. punktu.

LESD 81. panta 3. punkts nav piemērojams, jo pieaugušo personu pārrobežu aizsardzība nav ģimenes tiesību jautājums.

Jēdziens “ģimenes tiesības” LESD 81. panta 3. punkta nozīmē ir jāinterpretē neatkarīgi no dalībvalstu tiesību aktos noteiktās definīcijas.

Līdz šim ES tiesību aktos šis jēdziens ir interpretēts diezgan šauri un tiek attiecināts tikai uz noteikumiem, kas reglamentē ģimenes attiecības, piemēram, laulības lietas, vecāku atbildību vai uzturēšanas saistības.

Nav nekas neparasts, ja neaizsargāti pieaugušie nepieciešamo aizsardzību saņem no ģimenes locekļiem. Dažās dalībvalstīs neaizsargātu pieaugušo tiesiskā aizsardzība saskaņā ar likumu tiek uzticēta laulātajam vai ģimenes locekļiem. Tomēr pieaugušās personas ģimene, ja personai tāda tiešām ir, ir tikai viens no kontekstiem, kurā var nodrošināt aizsardzību. Ģimenes locekļu iesaistīšana nav obligāta prasība, un starptautisko privāttiesību noteikumi to nekādi nereglamentē. Tā vietā būtiskas bažas pieaugušo aizsardzības jomā rada sniegtais atbalsts un pieaugušo personu tiesību uz cieņu, pašnoteikšanos, nediskrimināciju un sociālo iekļaušanu nodrošināšana neatkarīgi no to ģimenes attiecībām.

Jānorāda, ka pretēji ES regulām par ģimenes tiesību jautājumiem *HCCH* 2000. gada konvencijā par pieaugušo aizsardzību nav atsauču uz ģimenes attiecībām (piemēram, “vecāki”, “bērni” vai “laulātais”).

Ierosinātā regula papildinās *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību un ietvers dažus konvencijas noteikumus, jo īpaši noteikumus par starptautisko jurisdikciju un piemērojamajiem tiesību aktiem, padarot tos tieši piemērojamus dalībvalstīs.

Tāpēc saskaņā ar EST iedibināto judikatūru pastāv risks, ka *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību var ietekmēt vai mainīt ierosinātās regulas darbības jomu.

Starptautiskās saistības var ietekmēt vai mainīt Savienības noteikumu piemērošanas jomu tad, ja šīs saistības ietilpst nozarē, kura lielākoties jau tiek regulēta ar šiem noteikumiem, vai arī ņemot vērā Savienības tiesību paredzamo attīstību, kā tas ir šajā gadījumā²⁰.

Tāpēc *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību ietilpst Savienības ekskluzīvā kompetencē saskaņā ar LESD 3. panta 2. punktu.

²⁰ Skatīt jo īpaši Atzinuma 1/13 73. un 74. punktu un citēto judikatūru.

Tāpēc ES var pilnvarot dalībvalstis kļūt vai turpināt būt par *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību līgumslēdzējām pusēm.

Tā kā par konvencijas, kurā nav klauzulas, kas ļautu ES kļūt par tās līgumslēdzēju pusi, līgumslēdzējām pusēm var kļūt tikai valstis, tad dalībvalstis var to ratificēt vai pievienoties tai, kā arī turpināt būt konvencijas puses, rīkojoties Savienības interesēs, saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas iedibināto judikatūru²¹.

Līdzīga iniciatīva tika īstenota jau 2008. gadā, lai pilnvarotu dažas dalībvalstis ratificēt *HCCH* 1996. gada Konvenciju par bērnu aizsardzību vai arī tai pievienoties²².

Saskaņā ar Protokolu Nr. 21, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, tiesību akti, kas pieņemti tiesiskuma jomā, Īrijā nav saistoši un piemērojami. Tomēr, ja šajā jomā ir iesniegts priekšlikums, Īrija var paziņot, ka vēlas piedalīties pasākuma pieņemšanā un piemērošanā, un, ja pasākums ir pieņemts, tā var paziņot, ka vēlas akceptēt minēto pasākumu.

Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Šis priekšlikums ir izstrādāts pēc analogijas ar jau pieņemtajiem Padomes lēmumiem, ar kuriem dalībvalstis pilnvaro pievienoties starptautiskai konvencijai. Tajā ir paredzēti tikai tie pasākumi, kas ir nepieciešami, lai panāktu saskaņotu ES rīcību pieaugušo personu pārrobežu aizsardzības jomā, nodrošinot dalībvalstīm, kas vēl nav konvencijas līgumslēdzējas puses, iespēju noteiktā termiņā ratificēt *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību vai pievienoties tai.

Dalībvalstis arī saglabā savu kompetenci attiecībā uz tādu materiālo tiesību normu pieņemšanu, kas vērstas uz pieaugušo aizsardzību.

Tādējādi priekšlikumā ir ievērots proporcionalitātes princips.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Tā kā priekšlikums attiecas uz starptautisku nolīgumu, kas dažām dalībvalstīm Savienības interesēs jāratificē un kam tām jāpievienojas, vienīgais piemērojamais instruments ir Padomes Lēmums saskaņā ar 218. panta 6. punktu.

²¹ Eiropas Savienības Tiesas Atzinums 1/13, 44. punkts un citētā judikatūra.

²² Padomes Lēmums (2008. gada 5. jūnijs), ar ko pilnvaro dažas dalībvalstis Eiropas Kopienas interesēs ratificēt 1996. gada Hāgas Konvenciju par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem vai tai pievienoties, kā arī pilnvaro dažas dalībvalstis nākt klajā ar deklarāciju par Kopienas tiesību aktu attiecīgu iekšēju noteikumu piemērošanu, OV L 151, 11.6.2008., 36. lpp.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Pirms šā priekšlikuma un paralēlā priekšlikuma regulai par šo jautājumu sagatavošanas notika intensīva un plaša apspriešanās ar ieinteresētajām personām.

Atklātā sabiedriskā apspriešana²³ un **aicinājums sniegt atsauksmes**²⁴ notika 2022. gada sākumā. Lielākā daļa respondentu, tostarp dalībvalstis un profesionālās organizācijas, kas pārstāv juristus un notārus, atbalstīja ES iniciatīvu, kas liktu dalībvalstīm ratificēt *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību. Tās arī aicināja izstrādāt ES instrumentu, kas papildinātu konvenciju. Viena NVO, kas ir personu ar invaliditāti tiesību aizsardzības jumta organizācija, puda bažas par pieaugušo personu ar invaliditāti pamattiesībām, ja ES instruments veicinātu tādu lēmumu apriņķi, kas pieņemti, pārkāpjot *UNCRPD* un pieaugušo personu ar invaliditāti pamattiesības. Šis jautājums par saikni starp *UNCRPD* un *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību radās atkārtoti un jau ir aplūkots 14. un 15. zemsvītras piezīmē minētajā pētījumā un kopīgajā paziņojumā.

Apspriešanās stratēģijas satvarā 2022. gada 29. septembrī tika sarīkota **neformāla tiešsaistes sanāksme ar ieinteresētajām personām**. Turklāt 2022. gada 27. oktobrī Komisija noorganizēja **tiešsaistes sanāksmi ar dalībvalstu ekspertiem**, lai sniegtu informāciju par iniciatīvu par pieaugušo personu aizsardzību un apmainītos ar sākotnējiem viedokļiem.

Visbeidzot, 2022. gada 7. un 8. novembra sanāksmē notika apspriešanās ar **Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civilietās un komercietās** (*EJN-civil*) par tā iespējamo lomu turpmākas iniciatīvas īstenošanā.

Rezumējot, visās apspriešanas darbībās tika pausts spēcīgs atbalsts *HCCH* 2000. gada konvencijai par pieaugušo aizsardzību un par to sniegtās atsauksmes kopumā bija pozitīvas. Turklāt apspriešanās parādīja, ka lielākajai daļai ieinteresēto personu ir praktiska nepieciešamība pēc papildu pasākumiem ES līmenī un tās atbalsta to ieviešanu.

- **Ekspertu atzinumu vākšana un izmantošana**

2021. gadā tika veikts **juridisks pētījums**²⁵. Pētījuma autori izdarīja šādus secinājumus: i) neaizsargātu pieaugušo personu pārrobežu aizsardzības jomā pastāv būtiskas nepilnības un pretrunas (noteikumi par jurisdikciju, pārstāvības pilnvaru atzīšana, juridiskās noteiktības trūkums un praktiskas problēmas, ar ko saskaras iestādes); ii) *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību vispārēja ratifikācija ES tiešā veidā atrisinātu dažas no šīm problēmām gan starp dalībvalstīm, gan ar trešām valstīm; un iii) ES instruments vēl vairāk stiprinātu neaizsargātu pieaugušo personu aizsardzību un atvieglotu viņu dzīvi un atbildīgo iestāžu darbu.

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Civil-judicial-cooperation-EU-wide-protection-for-vulnerable-adults_lv.

²⁴ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12965-Civil-judicial-cooperation-EU-wide-protection-for-vulnerable-adults/public-consultation_lv.

²⁵ [Study on the cross-border legal protection of vulnerable adults in the Union](#) (Pētījums par neaizsargātu pieaugušo personu pārrobežu juridisko aizsardzību Savienībā), Savienības Publikāciju birojs (europa.eu).

Papildu ekspertu atzinumi par pieaugušo personu pārrobežu aizsardzību tika apkopoti arī pētījumā, kas pievienots Eiropas Parlamenta likumdošanas iniciatīvas ziņojumam²⁶ (2016. g.), un Eiropas Tiesību institūta ziņojumā²⁷ (2020. g.).

- **Ietekmes novērtējums**

2022. gadā tika veikts ietekmes novērtējums, lai izpētītu dažādās ES pieejamās politikas iespējas uzlabot pieaugušo personu pārrobežu aizsardzību un novērtētu to ietekmi.

Tā kā šis priekšlikums attiecas tikai uz *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību ratifikāciju dažās dalībvalstīs un šo valstu pievienošanos tai, ietekmes novērtējuma konstatējumu sīkāks skaidrojums tiks sniegts saistītajā regulas priekšlikumā. Ir lietderīgi pašreizējā analīzē norādīt tikai galīgo politikas variantu.

Tas ietver regulu, kas papildina konvenciju, un konvencijas ratifikāciju dalībvalstīs, kuras vēl nav konvencijas līgumslēdzējas puses, un šo valstu pievienošanos tai. Tas nodrošinātu, ka atbilstoši starptautisko privāttiesību noteikumi pieaugušo personu aizsardzībai pārrobežu situācijās būtu piemērojami ne tikai ES līmenī, bet arī starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Paredzams arī, ka ratifikācija visās dalībvalstīs pamudinās konvencijai pievienoties arī vairāk trešo valstu.

- **Pamattiesības**

Ierosinātās darbības vispārējais mērķis ir aizsargāt pieaugušo personu pamattiesības saskaņā ar LESD 6. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un *UNCRPD*.

Pārrobežu situācijās tas jo īpaši nozīmētu novērst to, ka pieaugušai personai tiek atsavināts īpašums ārvalstīs vai liegta piekļuve tam, un nodrošināt tiesu iestāžu pieejamību un pieaugušo personu pašnoteikšanos un autonomiju.

Saskaņojot starptautisko privāttiesību noteikumus, *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību savieno dažādas tiesību sistēmas, lai konvencijas darbības jomā veicinātu pieaugušo personu tiesību nediskriminējošu ievērošanu, viņu interešu aizsardzību un viņu tiesībspējas īstenošanu.

Šīs vērtības ir atspoguļotas Konvencijas preambulā: tā apstiprina, ka gan pieaugušā cieņas, gan autonomijas respektēšanai ir jābūt primārajiem apsvērumiem. Šādas prioritātes ir noteiktas arī *UNCRPD* preambulā.

Saskaņā ar Konvencijas noteikumiem, ja aizsardzības pasākumu kādā līgumslēdzējā valstī veic kompetenta iestāde, šim pasākumam būtu jāpaliek spēkā arī citā līgumslēdzējā valstī, piemēram, ja pieaugušais pārceļas no vienas līgumslēdzējas valsts uz citu. Konvencijā ir ietvertas arī garantijas, kas ļauj pasākumus neatzīt vai nepanākt to izpildi, ja, piemēram, pasākumu ir veikusi iestāde, kuras jurisdikcija nav bijusi pamatota vai nav bijusi saskaņā ar kādu no konvencijā paredzētajiem pamatojumiem, vai ja pasākuma atzīšana būtu pretrunā lūgumu saņēmušās valsts sabiedriskajai kārtībai²⁸. Šajā kontekstā pieaugušās personas, uz

²⁶ [Protection of Vulnerable Adults – European Added Value Assessment](#) (Neaizsargātu pieaugušo personu aizsardzība — Eiropas pievienotās vērtības novērtējums).

²⁷ [The Protection of Adults in International Situations](#) (Pieaugušo personu aizsardzība starptautiskās situācijās), [Eiropas Tiesību institūta ziņojums](#).

²⁸ Skatīt *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību 22. pantu, kurā uzskaitīti pamatojumi, kas ir kompetentās iestādes rīcībā, lai tā pēc saviem ieskatiem varētu atteikties pasākuma atzīšanu un izpildes panākšanu.

kuru attiecas pasākums, pamattiesību neievērošana varētu būt atzīšanas atteikuma pamatojums.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātais lēmums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, novērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Tā kā šis priekšlikums attiecas uz dažu Eiropas Savienības dalībvalstu pilnvarojumu ratificēt *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību vai pievienoties tai, tās īstenošanas uzraudzība ir galvenokārt vērsta uz to, lai minētās dalībvalstis ievērotu konvencijas ratificēšanas vai pievienošanās termiņu saskaņā ar Padomes lēmumu.

Tomēr, tiklīdz visas dalībvalstis būs konvencijas līgumslēdzējas puses, ir plānots veikt vairākas darbības, lai palielinātu informētību par konvenciju un nodrošinātu tās pareizu piemērošanu. Turklāt, gatavojoties veidot turpmākas īpašās komisijas konvencijas praktiskās darbības jautājumos, tiks pieņemtas saskaņotas ES nostājas; tas sniegs ES iespēju uzraudzīt, kā dalībvalstis īsteno šo instrumentu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko dalībvalstis tiek pilnvarotas Eiropas Savienības interesēs kļūt vai turpināt būt par 2000. gada 13. janvāra Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību līgumslēdzējām pusēm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punktu saistībā ar tā 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

tā kā:

- (1) Savienība ir izvirzījusi mērķi, pilnīgi ievērojot pamattiesības, radīt, uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās un tiesu iestāžu pieejamība.
- (2) Lai sasniegtu šo mērķi, Savienība ir pieņēmusi virkni tiesību aktu par tiesu iestāžu sadarbību civillietās ar pārrobežu ietekmi. Savienība pati vai ar dalībvalstu, kuras rīkojas Savienības interesēs, starpniecību ir arī vairāku starptautisku konvenciju līgumslēdzēja puse šajā jomā.
- (3) Tomēr nav Savienības tiesību aktu, kas attiektos uz tādu pieaugušo personu pārrobežu aizsardzību, kuras savu personīgo spēju vājuma vai nepietiekamības dēļ nespēj aizsargāt savas intereses vai kuras var prasīt, lai atbalsts tiesībspējas īstenošanai, kas tām tiek sniegts vienā dalībvalstī, tiktu nodrošināts visā Savienībā.
- (4) Pieaugušajiem pārrobežu situācijās var rasties dažādas grūtības, tostarp tad, ja šie pieaugušie pārceļas uz citu dalībvalsti vai ja viņiem pieder īpašums vai aktīvi citā dalībvalstī. Grūtības var rasties, piemēram, ja pasākumi, kas vienā dalībvalstī tiek veikti nolūkā aizsargāt pieaugušās personas, ir jāīsteno citā dalībvalstī, vai ja pārstāvības pilnvaras, ko pieaugušie ir piešķīruši saviem pārstāvjiem, ja paši nespēj aizsargāt savas intereses, ir jāizmanto ārvalstīs. Šīs grūtības var nopietni un negatīvi ietekmēt juridisko noteiktību pārrobežu darījumos, pieaugušo tiesības un labklājību, kā arī viņu cieņas ievērošanu. Konkrētāk, var tikt negatīvi ietekmētas pieaugušo pamattiesības, piemēram, tiesu iestāžu pieejamība, tiesības uz pašnoteikšanos un autonomiju, tiesības uz īpašumu un brīvu pārvietošanos.
- (5) Tāpēc ir nepieciešami vienoti starptautisko privāttiesību noteikumi, kas reglamentē pārrobežu situācijas, lai uzlabotu to pieaugušo personu pamattiesību aizsardzību, kurām ir vājas vai nepietiekamas personīgās spējas. Starptautiskā līmenī šādi noteikumi ir ietverti 2000. gada 13. janvāra Konvencijā par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību (tālāk tekstā "HCCH 2000. gada konvencija par pieaugušo personu aizsardzību"). Konvencijā ir paredzēti noteikumi par jurisdikciju,

¹ OV C , . , . lpp.

piemērojamajiem tiesību aktiem, šo pieaugušo personu aizsardzības pasākumu atzīšanu un izpildes panākšanu, pārstāvības pilnvarām piemērojamajiem tiesību aktiem, kā arī noteikumi par sadarbību starp konvencijas līgumslēdzēju pušu iestādēm.

- (6) Saskaņā ar *HCCH* 2000. gada konvenciju par pieaugušo aizsardzību tās līgumslēdzējas puses var būt tikai suverēnas valstis. Šā iemesla dēļ Savienība nevar noslēgt minēto konvenciju.
- (7) *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību ratifikācija visās dalībvalstīs un visu dalībvalstu pievienošanās tai jau ilgu laiku ir Eiropas Savienības mērķis.
- (8) Patlaban *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību līgumslēdzējas puses ir Beļģija, Čehijas Republika, Vācija, Igaunija, Grieķija, Francija, Kipra, Latvija, Malta, Austrija, Portugāle un Somija. Īrija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande un Polija to ir tikai parakstījušas.
- (9) Komisija [...] iesniedza tiesību akta priekšlikumu Regulai par jurisdikciju, piemērojamajiem tiesību aktiem, aizsardzības pasākumu, publisku aktu un pārstāvības pilnvaru atzīšanu un izpildes panākšanu, kā arī sadarbību ar pieaugušo personu aizsardzību saistītās civillietās (tālāk tekstā “ierosinātā regula”). Priekšlikums paredz dažu *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību noteikumu piemērošanu starp dalībvalstīm, kā arī papildu noteikumus, lai veicinātu vēl ciešāku ES iekšējo sadarbību šajā jomā. Ierosinātās regulas noteikumi pārklājas un ir cieši saistīti ar *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību noteikumiem.
- (10) Tāpēc pastāv risks, ka *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību var ietekmēt vai mainīt ierosinātās regulas darbības jomu. Tāpēc *HCCH* 2000. gada konvencija par pieaugušo aizsardzību ietilpst Savienības ekskluzīvā kompetencē saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 3. panta 2. punktu.
- (11) Līdz ar to Padomei būtu jāpilnvaro dalībvalstis, kuras vēl nav *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību līgumslēdzējas puses, Savienības interesēs parakstīt, ratificēt konvenciju vai pievienoties tai saskaņā ar šajā lēmumā izklāstītajiem nosacījumiem. Padomei būtu arī jāpilnvaro dalībvalstis, kuras ir *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību līgumslēdzējas puses, turpināt būt par šīs konvencijas pusēm.
- (12) Savienība un tās dalībvalstis ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (tālāk tekstā “*UNCRPD*”) līgumslēdzējas puses.
- (13) Atbilstīgi Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību materiālo un procesuālo noteikumu pieņemšana pieaugušo personu aizsardzības jomā ir dalībvalstu kompetencē. Dalībvalstīm kā *UNCRPD* līgumslēdzējām pusēm ir jānodrošina, ka to valsts materiālās un procesuālās tiesības par attieksmi pret pieaugušām personām atbilst *UNCRPD* noteiktajām saistībām cilvēktiesību jomā, tostarp “aizbildnības” un “aizgādņības” pasākumiem, kā arī darbnespējas pasākumiem, kā minēts *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību 3. pantā.
- (14) *HCCH* 2000. gada konvencijas par pieaugušo aizsardzību noteikumi būtu jāpiemēro atbilstoši *UNCRPD* noteiktajām saistībām cilvēktiesību jomā.
- (15) Šo saistību neievērošanai būtu arī jāietekmē trešo valstu veikto pasākumu atzīšana un izpildes panākšana dalībvalstīs.
- (16) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas

Savienību un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpieņem.

- (17) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija [ar ... vēstuli] ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (18) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpieņem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU:

1. pants

1. Ar šo Padome pilnvaro dalībvalstis Savienības interesēs kļūt vai palikt par 2000. gada 13. janvāra Konvencijas par pieaugušo personu starptautisko aizsardzību ("konvencija") līgumslēdzējām pusēm, ievērojot 2. pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Konvencijas teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Bulgārija, [Īrija], Spānija, Horvātija, Itālija, Lietuva, Luksemburga, Ungārija, Nīderlande, Polija, Rumānija, Slovēnija, Slovākija un Zviedrija veic vajadzīgos pasākumus, lai ne vēlāk kā [24 mēnešu laikā pēc šā lēmuma pieņemšanas dienas] deponētu savus ratifikācijas vai pievienošanās instrumentus Nīderlandes Karalistes Ārlietu ministrijai, kas ir konvencijas depozitārijs.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*